

СЕМЕЙ МЕМЛЕКЕТТІК МЕДИЦИНА УНИВЕРСИТЕТІ

Тақырыбы: Респираторлық дистресс
синдромы.

Орындаған: Демеубаева Л.Б
345-топ
Тексерген:

2011 жыл

ЖОСПАР

1.Кіріспе

2.Негізгі бөлім

- РДС түсінігі
- РДС клиникасы
- Этиологиясы және патогенезі

3.Корытынды

Респираторлы дистресс синдромы –
альвеолярлы капиллярлы мембраналардың
өткізгіштігінің жоғарылауымен және клиникалық
рентгенологиялық, физиологиялық
бұзылыстарының ассоциирлеуші кешендерінің
бұзылуымен байланысты анықталатын қабыну
синдромы.

РДС қазіргі уақытта хирургия және терапияда жиі кездесетін клиникалық синдром болып табылады.

РДС-тің дамуына:

- өкпенің эпителиальды және эндотелиальды зақымдалуы
- өткір шаншулы аурулар
- өкпе ісінуінен жедел тыныс алу жетіспеушілігі пайда болады.

РДС-тің басталуы жедел болады, ол бірнеше күнге кейде аптаға дейін де созылады. Мынадай қатерлі факторлармен байланысты туындайды:

- артериальды гипоксемия
- оксигенотерапияның резистенттілігіне
- диффузды рентгенологиялық инфильтрат

РДС себептері:

Өкпенің «тура», сонымен қатар “тура емес”

закымдануы “тура емес” механизмінде РДС өкпеден тыс аурулар есебінен туындайды, бұл кезде өкпе закымдалуы организмде қабыну процесі пайда болады. Ең жиі себептері болып:

- шок;
- сепсис;
- жедел панкреатит;
- ДВС-синдромы;

РДС патогенезі.

Негізінен қабыну процесі жатады. Қабыну кезінде гуморальды және жасушалық элементтер қатысады. Гуморальді бөлімінде өнімдердің және әртүрлі активациялық жүйелердің жоғарлауы, яғни комплемент жүйесі, азот тотығы, тромбоцитарлы факторларын қоса. Жасушалық бөліміндегі қабыну процесі адгезия, хемотаксис және нейтрофилдер, макрофагтар, лимфоциттер активация процестерінен құралады.

Клиникалық көрінісі.

РДС-ң басталуы алғашқы 12-48 тәулікте болады, бірақ кейбір кездерде 5-күннен кейін де көрінуі мүмкін. РДС-і бар науқас көбіне диспноэға, кеуде қуысының ыңғайсыз сезімге (дискомфорт), күрғақ жәтелге шағымданады, бірақ бұл симптомдар кеуде қуысының рентгендік деректерінен көрінуінен өкпенің диффуздық инфильтратының дамуы бірнеше сағатқа асып кетуі мүмкін.

Науқасты қарап тексергенде цианоз, тахипноэ, тахикардия, өкпе тыныс алу жұмысының жоғарлауын көреміз. Ауырудың ерте кезеңінде науқаста қозғыштық, газ алмасуы бұзылуының жоғарылауында - тежелу, есенгіреу, гипоксиялық кома дамуы мүмкін. Сонымен қатар РДС-і бар науқастарда гипертермия және артериялық гипотензия байқалады. Аускультатвті белгілеріне диффуздық крепитация, тығыз бірақ кейде бронхиальді “амфоритикалық” тыныс алу болады.

Лабораториялық белгілерінде арнағы көрінісі жоқ, ол көбінесе негізгі ауруларымен байланысты болады. РДС ағзадағы қабыну реакциясы және басқа да әсерлерінен көрініс береді, лабараториялық көрсеткіштері мынаны көрсетеді:

- лейкоцитоз немесе лейкопения;
- анемия;
- тромбоцитопения көп көрініс бермейді және ол жүйелі қабынулық реакцияның немесе эндотелийдің зақымдалуын көрсетеді.

Ересектерде РДС өкпе паренхимасының қабаты және альвеолярлы капиллярлардың өтімділігінің жоғарылауымен, альвеола қабырғасының зақымдалуымен жүретін өкпе тамырының микроциркуляциясының алғашқы бұзылуынан кейін болатын өкпенің арнайыланбаған зақымдалуы.

Қан кетуіне байланысты ауыр травмалық шокты
бастаң кешіргендер және терминалдың
жағдайдағы науқастарда ауруларбылай
сипатталады: экзогенді улану және емдеуден
кейінгі беткей жақсару кезіндегі инфекция-
токсикалық шок, электрлі жарақат, эклампсия,
тромбоэмболия және эмболиямен көрінеді.

Өткір тыныс алу жетіспеушілігінің көріністерінің кезеңдері:

I-кезенде демікпе, тахипноэ, тахикардия тіркеледі.
Көпіршікті қан, ылғалды қақырық пайда болады.
Өкпені тыңдағанда сырыйлдар, ал рентгендік зерттеулерде диффузды интерстициальды ісінүлер байқалады.

II-кезең науқас жағдайы ауырлап психоз болады.
Аускультация кезінде дем алу қатты амфотерлі ісінүлерден көрінеді.Кеуде рентгенограммасында көптеген ошақты көлеңкелер және өкпе ісінүлері көрінеді,бірақ клиникалық симптомы болмайды.

III-кезеңде дем алу беткей болады. Жоғарлаған гипоксиямен қатар гиперкапния қосылады. Орталық венозды қысым жоғарылайды, артериялық қысым төмендейді. Сурфактанттың зақымдалуына байланысты альвеола қабырғасында гиалинді мембраналар пайда болады, сонымен қатар капиллярлардың эндотелиі зақымдалуынан микроателектаздар мен қан құйылулар көрініс береді.

IV-кезенде науқас жағдайы өте нашарлайды.
Гипоксиомия мен гиперкапния ингалияциялы
оттекпен қана емес сонымен қатар жасанды
өкпенің вентиляциясына жоғалмайды. Өкпе тіні
бейспецификалық деструктивті өзгерістер қабыну
процестерімен бірге жүреді. Бұл кезеңнің аяғында
өкпенің жылдам қатаюы көрінеді
паталоганатомдық зерттеуде науқастың өкпесі
бауырға ұқсайды.

V-кезең – терминалды. Өкпенің жоғары жасанды вентиляциясы не гипоксемияны не гиперкапнияны өшірмейді.

Қолданылған әдебиеттер:

- Интернет: google.kz
mail.ru
yandex.ru

Назарларыңызға рахмет!

